

ÎNDRUMĂRI

LARISA BĂLAN

Dacă rămâi fără foi,
Te provoc!
Să-mi scrii pe pielea tânără
Poezii și povești nemuritoare...
Smulge-ți o pană din aripa-ți sfântă
Și înmoai-o-n cerneala lacrimilor mele,
Desenează-mi cu literă de aur
Cuvinte mincinoase ce nu mor
Și tu să fii al meu unic făuritor...
Poți să greșești din când în când,
Nu-ți fie teamă că nu poți să ștergi,
Eu, pe vârful de umor, în treacăt, am să râd...
Iar când mă vei privi să fie scurt,
Căci s-ar putea să mă colorezi dincolo de linii!
Să nu lași spații goale!
M-aș întrista prea tare
Să se pună praful pe sentimentele nespuse...
Înțepături mici de ace să-ți fie șoaptele minții,
Iar eu să mă sperii un pic de durerea pe care n-o s-o simt...
Când ajungi în dreptul inimii,
Să apeși mai tare pe condei,
Să-mi revin la viață!
Dacă vei termina, să mă pui în rama
Visului tău interzis,
Dar să tragi cu ochiul din când în când,
Iar din autor să te transformi, doar în preajma mea,
În simplu cititor...